

egne Omstændigheder og Forhold paa de Steder, hvor man vil foretage en saadan Sammenlægning. Dernæst har jeg en mere almindelig Indvending imod Forslag af denne Art, og det er, at de ere en forunderlig Mellemting. Regjeringen har havt Grund til at vente, at Thinget var enigt med den i, at der ikke under Lønningslovsforslaget for Retsbetjentene var Anledning til for Tiden at foretage nogen Omorganisation, men at man i saa Henseende vilde slaae sig til Ro ved den bestaaende Tilstand, indtil Spørgsmaalet om Retspleiens Omordning kom alvorligt for paa Dagsordenen. Regjeringen har derfor ikke havt nogen Anledning til at undergive denne Side af Sagen nogen nærmere Overveielse, og jeg troer, at saavel de ærede Forslagsstillere som Thinget med mig vilde være enige i, at det er det Heldigste, naar Forslag til saadanne Forandringer kun komme fra Regjeringen, der jo i Reglen vil enten være i Besiddelse af eller med større Leilighed kunne forskaffe sig det fornødne Materiale, der maa have ved Haanden, naar man vil gjøre saadanne Forandringer. Hertil kommer jo den almindelige Grund, som oftere er bleven anført, at der egentlig ikke vindes Meget i økonomisk Henseende ved at inddrage nogle af de saa Retskriverembeder, der ere tilbage i Landet. Det Arbejde, der har været udført af Retskriverne, vil ikke fremdeles blive udført uden nogetsomhelst Vederlag, og en Deel af Udgifterne bliver saaledes staaende, og man mister derved Embeder, i hvilke saadanne Retsbetjente med Held vilde kunne anvendes, hvis Kræfter ere medgaaende, og som derfor ikke ere stikkede til at bestyre større og besværligere Embeder. Det kan være, at det i Længden vil vise sig ikke at være nogen heldig Foranstaltning eller nogen virkelig Besparelse for Statskassen at inddrage de enkelte, om jeg saa maa kalde dem, Retraiteposter af den Art for veltjente Retsbetjente. Jeg vil ingenlunde paastaae, at dette er Noget, der vilde stride mod Tjenestens Lykke, og at Retspleien ikke skulde blive forsvarligt besørget, naar det, der her foreslaaes, blev iværksat; men af den Grund, jeg har anført, at jeg nemlig ikke kan see, at der vindes noget Virkeligt til Fordeel

for Statskassen ved Gjennemførelsen af disse Forslag, skal jeg dog indstille til det høie Thing ikke at vedtage samme. Endnu større Betænkelighed har jeg ved Endringsforslagene under Nr. 4 og 5. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne anførte til Forsvar for dem, deels at de her opførte Lønninger vare saa store, at man uden at gaae Vedkommende for nær kunde tage Noget fra dem, og at de ikke havde kunnet vente til Stadighed et saa stort Sædtillæg som det, der æquivalerer det Vederlag, som er tilstaaet Embedsmændene i de af Regjeringen foreslaaede 200 Rd. Den første af disse Grunde er i Virkeligheden saa almindelig, at den er vanskelig at imødegaae. Det er ikke muligt, synes det mig, at argumentere for eller imod, om 3,200 Rd. eller 3,000 Rd. i og for sig er en passende Lønning for et Embede. Netop naar man er stillet saaledes, forekommer det mig imidlertid, at den er heldigst stillet, der gaaer ud fra den bestaaende Tilstand, og at det derimod maa paahvile den, der foreslaaer Forandringer dertil, nærmere og positivt at documentere Grunden dertil og Tilstedeligheden deraf. Grunde som de, at vi kunne have Anledning til at foretage Besparelser osv., ere saa almindelige, at de netop derved tabe deres Betydning. Den Betragtning, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremsatte, at Sædtillæget ikke stadig kunde antages at ville udgjøre 200 Rd. for disse Embeder, kan jeg ikke ret erkjende for gyldig. For det Første har det højeste Sædtillæg for disse Embeder været 324 Rd.; det er altsaa et betydeligt Afslag, der her foreslaaes; dernæst kan jo denne Betragtning med langt større Styrke gjøres gjældende mod de mindre Embeder, som dog Alle vilde give et Tillæg af 200 Rd. Jeg troer heller ikke, at det er rigtigt, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der ogsaa talte for disse Forslag, anførte som den eneste specielle Grund, om jeg saa maa sige, fra hans Side, at selve disse største Embeder aabenbart vilde kunne faaes besatte og bestyrede forsvarligt f. Ex. for 2,500 Rd., og kunde man gaae saa langt ned, saa kunde man saa meget bedre blive staaende ved Forslagsstillernes Forslag.